

които се викаше срещу Попъ Кръстю като предателъ. Той не бѣше живъ и тѣ свободно го клеймеха. Попитахъ баща си, защо клеймятъ попъ Кръстю, нали не е той предателъ?

„Остави ме сега, извика ми нервно, сжщо възмутенъ отъ тия речи, има много работи, които скоро ще се разяснятъ. Попъ Кръстю не предаде Левски, а другъ и се знае кой е.

Отъ тоя день той стана много мраченъ и мъчно можеше да се изкопчи отъ него нѣщо.

Той ми разказваше, че Негово Блаженство Екзархъ Иосифъ, като дошелъ за митрополитъ въ Ловечъ, дочуль за мѣлвата и, като личенъ приятелъ на Левски, разследвалъ случката и знаяль истинскитѣ преда-